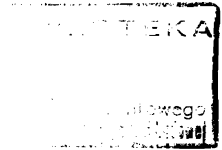

Warszawa, 13 lutego 1937 r.

URZĄD PATENTOWY

A 446 1926

RZECZYPOSPÓLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 24262.

Kl. 3 c, 3/01.

440, 53/01

Paul Hossmann
(Bern, Szwajcaria).

Suwak zamknięcia suwakowego.

Zgłoszono 8 lipca 1935 r.

Udzielono 5 grudnia 1936 r.

Pierwszeństwo: 14 lipca 1934 r. (Szwajcaria).

Znane są zamknięcia suwakowe z suwakami, których górną pokrywę można podnieść do góry w razie jeżeli suwak zainicjuje się. Znany jest suwak tego rodzaju w którym górna pokrywa składa się z dwóch podłużnych części, z których jedną można podnosić. W innych suwakach, z otwierającymi się pokrywami, górna pokrywa suwaka jest połączona w przednim końcu suwaka z dolną pokrywą, wskutek czego po otwarciu górnej pokrywy suwak można zdjąć z zamknięcia. Wszystkie te suwaki posiadają specjalne narządy zamykające, które normalnie muszą utrzymywać suwak w stanie zamkniętym. Jest to ich wadą, gdyż w zamknięciach suwakowych, w które

się zaopatruje części odzieży sportowej, często w razie potrzeby suwaka nie można wcale otworzyć. Poza tem całkowicie otwierane suwaki, mogą się otworzyć przypadkowo i suwak może zginać.

Suwak według wynalazku nie posiada wyżej wzmiankowanych wad przede wszystkim dzięki temu, iż zamiast narzędzi zamykających posiada sprężynę do zamykania. Jest to jednak możliwe tylko wtedy, jeżeli jednocześnie górna pokrywa suwaka nie może być podnoszona na całej długości, ponieważ w przeciwnym przypadku ogniwa zamknięcia zostałyby pozbawione prowadzenia. Według wynalazku górna pokrywa suwaka jest podzie-

lona wpoprzek na dwie części nieco powyżej części prostej prowadnicy suwaka, wskutek czego część pokrywy suwaka, znajdującego się ponad prowadnicą prostą, daje się podnosić wbrew działaniu sprężyny zamykającej.

Część górnej pokrywy suwaka, dająca się podnosić, jest również podzielona wzdłuż na dwie części, obracające się dookoła wspólnej zawiasy. Jeszcze wygodniej jest, gdy część górnej pokrywy suwaka, zawierająca prostą część prowadnicy suwaka, jest podnoszona w całości na zawiasie, przechodzącej wpoprzek do pokrywy suwaka.

Dzięki takiej budowie suwaka według wynalazku uzyskuje się w porównaniu ze znanymi dającymi się otwierać suwakami całkowicie odmienne działanie. Jeżeli np. zamknięcie suwakowe jest zamknięte, a suwak przy usiłowaniu poruszenia go z miejsca, w celu otworzenia zamknięcia, zacina się, wówczas część ruchomą pokrywy podnosi się wbrew działaniu sprężyny zamykającej, suwak zaś przesuwany się ponad przeszkodą i może spowodować zatrzaśnięcie ogniwek zamknięcia, znajdujących się za przeszkodą. Zamknięcie zostaje więc zamknięte, nawet chociaż kilka ogniwek nie jest ze sobą połączone. Przy stosowaniu znanych suwaków jest to całkiem niemożliwe. Jasne jest, że zamknięte w ten sposób zamknięcie suwakowe, daje się ponownie otworzyć przez zwykłe cofnięcie suwaka, ponieważ i w tym przypadku część otwierana poprostu przesuwana się ponad przeszkodą. Suwak działa więc w najtrudniejszych warunkach, co w porównaniu z działaniem znanych suwaków jest dużym postępem.

Na rysunku przedstawiono tytułem przykładu suwak według wynalazku.

Na fig. 1 przedstawiono rzut poziomy suwaka według wynalazku, na fig. 2 — widok z boku suwaka, na fig. 3 i 4 — widoki z góry i z boku odmiany suwaka.

Na fig. 2 przedstawione są górne i dolne pokrywy suwaka. Górna pokrywa 1 jest podzielona wpoprzek na dwie części, wzdłuż linii 1a na fig. 1, a mianowicie nieco powyżej wierzchołka klina 3. Z tych dwóch części część, zawierająca prostą część prowadnicy suwaka, jest podzielona wzdłuż na dwie części 4 i 5. Te obie części wbrew działaniu sprężyny 7 dają się podnosić do góry przez obracanie ich dookoła zawiasy 6 (fig. 1).

Sposób działania suwaka, przedstawionego na fig. 1 i 2, jest następujący. Jeżeli np. zamknięte zamknięcie suwakowe ma być otworzone, a poruszany przytem odpowiednio suwak napotyka na przeszkodę, wówczas obie części 4 i 5, jak przedstawiono na fig. 2, podnosi się do góry i suwak cofa się utrzymując podniesione do góry części 4 i 5, do swego położenia wyjściowego. Część zamknięcia suwakowego, otwarta za pomocą suwaka, pozostaje otwarta i wówczas oba rzędy ogniwek zamknięcia zostają rozsunięte. Przeszkodę, która dostała się do zamknięcia usuwa się, poczem zamknięcie można zamknąć w sposób normalny, to znaczy przy prawidłowem nastawieniu wszystkich członów zatrzaśku, wskutek czego następującemu później otwieraniu za pomocą suwaka nie przeciwstawia się żadna przeszkoda.

Odmiana suwaka, przedstawiona na fig. 3 i 4 jest bardzo praktyczna. W tej odmianie suwaka górna pokrywa 1 jest również podzielona w kierunku poprzecznym, nieco powyżej prostej części prowadnicy suwaka. Jednak część 8 nie jest podzielona, jak w poprzednim przypadku na fig. 1 i 2 w kierunku podłużnym, lecz daje się podnosić wbrew działaniu sprężyny 7, jako jednolita całość, na zawiasie 9, przechodzącej poprzecznie nad pokrywą 1. Specjalna zaleta tej odmiany suwaka polega na tem, że jeżeli przy zamykaniu lub otwieraniu zamknięcia suwak napotyka na przeszkodę, wówczas część 8 otwiera się samoczynnie

i suwak może przeslizgnąć się nad przeszkodą i spowodować zamknięcie lub otwarcie pozostałej części zamknięcia suwakowego. Po usunięciu przeszkody suwak działa znowu w sposób normalny.

Jak przedstawiono linią kreskowaną na fig. 4, dolna pokrywa może być również odchylona.

W obu odmianach suwaka odchylane pokrywki mogą być zaopatrzone w uchwyty 10.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Suwak zamknięcia suwakowego, znamienny tem, że górna pokrywa suwaka, nieco powyżej równoległej części prowadnicy suwaka, jest podzielona wpoprzek na dwie części, z których część, zawierająca prostą część prowadnicy suwaka, jest ruchoma na zawiasie, tak iż powyższą część

można podczas ruchu suwaka podnosić i opuszczać.

2. Suwak według zastrz. 1, znamienny tem, że część górnej pokrywy suwaka (1), zawierająca prostą część prowadnicy suwaka jest podzielona w kierunku podłużnym na dwie części (4) i (5), które są odchylne wbrew działaniu sprężyny (7) dookoła zawiasy, przechodzącej wzdłuż pokrywy (1).

3. Suwak według zastrz. 1, znamienny tem, że zawierająca prostą część prowadnicy suwaka część (8) górnej pokrywy suwaka (1) jest odchylna, jako jednolita całość, dookoła zawiasy (9), przechodzącej wpoprzek na brzegu tej części pokrywy.

Paul Hossmann.

Zastępca: Inż. dypl. M. Zoch,
rzecznik patentowy.

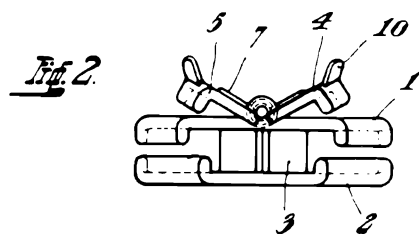
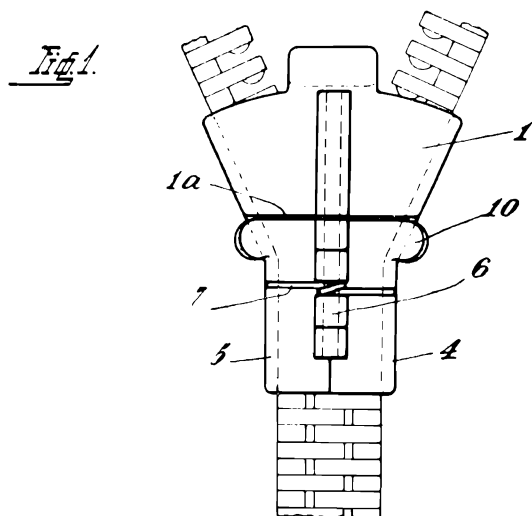

Fig. 3.

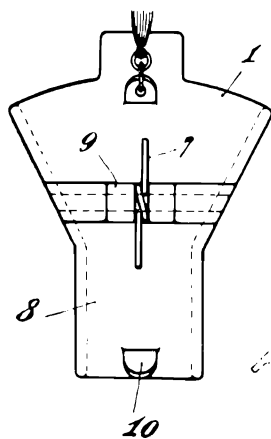

Fig. 4.

